

76/6/A/2005

POSTANOWIENIE
z dnia 22 czerwca 2005 r.
Sygn. akt K 18/04*

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Marek Safjan – przewodniczący
Jerzy Ciemniewski
Teresa Dębowska-Romanowska
Marian Grzybowski – sprawozdawca
Adam Jamróz
Wiesław Johann
Biruta Lewaszkiewicz-Petrykowska
Ewa Łętowska
Marek Mazurkiewicz
Andrzej Mączyński
Janusz Niemcewicz
Jerzy Stępień
Mirosław Wyrzykowski
Marian Zdyb
Bohdan Zdziennicki,

na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 czerwca 2005 r., na podstawie art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643, z 2000 r. Nr 48, poz. 552 i Nr 53, poz. 638 oraz z 2001 r. Nr 98, poz. 1070)

p o s t a n a w i a:

sprostować oczywistą omyłkę pisarską w części orzekającej wyroku z dnia 11 maja 2005 r., sygn. akt K 18/04, w ten sposób, że w punkcie 5 sentencji zwrot „o którym mowa w pkt 3” zastępuje zwrotem „o którym mowa w pkt 2”.

UZASADNIENIE:

W wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 maja 2005 r., sygn. akt K 18/04, punkt 5 sentencji brzmi „**Art. 2 Aktu, o którym mowa w pkt 3, jest zgodny z preambułą, art. 8 ust. 1 i art. 91 ust. 3 oraz nie jest niezgodny z art. 188 i art. 235 Konstytucji**”. Zgodnie z komparacją wyroku ocenie Trybunału Konstytucyjnego poddany został art. 2 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, będącego integralną częścią Traktatu. Akt ten został zdefiniowany w punkcie 2 sentencji wyroku. Punkt 5 sentencji winien brzmieć

* Tekst sprostowania ukazał się w Dz. U. z dnia 8 lipca 2005 r. Nr 123, poz. 1035.

„Art. 2 Aktu, o którym mowa w pkt 2, jest zgodny z preambułą, art. 8 ust. 1 i art. 91 ust. 3 oraz nie jest niezgodny z art. 188 i art. 235 Konstytucji”.

Trybunał Konstytucyjny działając z urzędu, na podstawie art. 73 ust. 1 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym, postanowił usunąć oczywistą omyłkę pisarską. O oczywistości omyłki świadczy zarówno treść wyroku, jak i argumentacja jego uzasadnienia. Omyłka ma charakter techniczny i pisarski, nie zmienia ani sensu rozstrzygnięcia, ani jego uzasadnienia.